

Společné bydlení. Souznění nebo boj

Brý byt je spěchu. S kým člověk sdílet, je to méně hodné

ová

eníze za bydlení jde ovnat se s dojíždě se se starým vybav se celkově uskrovet s někým je jedna . Využívají ji hlavně mladí lidé, kteří příkých měst za práci. ená koruna jim při-

1 důvodem a výmě byla možnost spolubydlicími o náklady na bydlení. vždycky bydlela se kterými jsem si díky tomu se těšila y jsme se spolu do a rozhodně nikdy ;“ popisuje finanční Daniela Gruntová.

ě s někým jiným jen klady. Člověk upit na kompromi se trpělivostí na čekání na uvolnění bo při příchodu vštěvy v noci. Nejenních konfliktů a končí u úklidu prostor. „Pokud nějaké problémy, týkaly nepořádku

SPOLEČNĚ. Soužití s přáteli může být zábavné. Foto Isifa

a vyjedené ledničky. Jednou z velkých nevýhod jsou pak třeba dlouhé a hlučné večírky ve zkuškovém období, to jsme se vždycky dost pohádali,“ říká Gruntová.

Jedním z největších rozdílů oproti vlastnímu bydlení je určitá ztráta soukromí. „S tím

se tak nějak počítá, a pokud se domluví určitá pravidla, může to krásně fungovat,“ míní Gruntová.

Spolubydlicí si nejenom zasahují do soukromí, ale musí spolu řešit každodenní věci, které nejsou vždy příjemné. Každý by si měl proto pečlivě

vybrat s kým bude bydlet a stanovit si základní pravidla, které mohou ušetřit mnoho budoucích nepříjemností. Pokud se lidé rozhodnou, že by jim bydlet spolu vyhovovalo, měli by si dát pozor při uzavírání nájemní smlouvy. Nezbytná je jasná dohoda mezi spolubydlicími, protože jsou většinou smlouvy uzavírány s jedním z nájemců.

„V případě jakýchkoli problémů nebo sporů je pak nájemce odpovědný za plnění smlouvy. Z těchto důvodů doporučuji uzavřít dohodu mezi spolubydlicími, která bude upřesňovat vzájemné závazky mezi nimi,“ říká regionální ředitel společnosti M&M reality Josef Dolanský.

Nejlepším zdrojem informací o společném bydlení jsou specializované inzertní ser-

ry, které poskytují širší a aktuálnější nabídku než tištěná inzertní. „Na rozdíl od obecných inzertních webů a internetových bazarů na nich zájemci snadněji najdou to, co hledají. Při hledání podnájmu je navíc vhodné kombinovat podání vlastního inzerátu s aktivním procházením dostupných nabídek,“ říká správce serveru doPodnájmu.cz Vojtěch Brázda.

Právě konec léta je typický zvýšeným zájmem o spolubydlení. „Dvojnásobný až trojnásobný nárůst poptávky je patrný během srpna a září. Můžou za to studenti, kteří po maturitě odcházejí do větších měst za prací a shání si byt. Druhou skupinou jsou vysokoškolští studenti, kteří nedostali kolej nebo dávají přednost privátnímu bydlení,“ tvrdí Brázda.

Inzerce

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

V Pardubickém kraji začalo fungovat Centrum podpory inkluzivního vzdělávání

V Hradci Králové bylo založeno Centrum podpory inkluzivního vzdělávání, které má za úkol ověřit a zlepšit podmínky pro inkluzivní vzdělávání, zejména na základních školách v Pardubickém a Královéhradeckém kraji. Jde o celorepublikový projekt zaměřený na partnerskou spolupráci se školami a jejich učiteli, jehož realizátorem je Institut pedagogicko-psychologického poradenství ČR, školské poradenské zařízení a zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků.

Multiborový tým složený z těchto odborníků: kulturní antropolog, sociální pracovník, speciální pedagog, psycholog a pedagog-didaktik pomáhá učitelům a ostatním pedagogickým pracovníkům vybraných základních škol v Pardubickém a Královéhradeckém kraji hledat optimální cesty, jak poskytnout podporu a pomoc žákům se speciálními vzdělávacími potřebami.

Co je to inkluzivní vzdělávání?

V minulých letech se často mluvilo o integraci a začleňování dětí se speciálními vzdělávacími potřebami do škol tzv. „hlavního proudu“. V mnoha případech byli tito žáci integrováni, aniž by na školách měli zajištěny podmínky, které by vedly k úspěšnému zvládnutí studia, zapojení do školního kolektivu a plnohodnotnému a šťastnému životu ve škole. Proto jde inkluzivní vzdělávání dále než „pouhá“ integrace. Usiluje o přijetí žáků se speciálními vzdělávacími potřebami ostatními žáky, rodiči a učiteli, zajišťuje jejich aktivní účast na všech školních činnostech (pokud to zdravotní stav dovolí) a zavádí další opatření, která povedou ke vzdělávání a výchově podle potřeb a možností každého dítěte. Inkluze je cíl i nikdy nekončící cesta k tomuto cíli.

Co školám nabízíme?

Školám nabízíme poradenství, metodickou podporu a dialog při hledání řešení. Každá škola má svá specifika, počínaje skladbou dětí, vybaveností didaktickými a kompenzačními pomůckami až po profesní připravenost učitelů. Proto je kladen velký důraz na pečlivé zmapování situace a zjištění aktuálního stavu inkluzivního vzdělávání na škole. Na jeho základě tým odborníků pojmenuje silné stránky i oblasti, kde existuje prostor pro zlepšení, a ve spolupráci s vedením školy navrhne změny, které má škola možnost zavést sama, i podpůrná opatření, kterých může dosáhnout ve spolupráci s dalšími institucemi. Jde především o to, aby se odlišnost stala prozřeným jevem, kulturní rozmanitost inspirací a znevýhodnění (jakékoliv) iniciovalo proces hledání řešení.

Celkový počet škol, které budou zapojeny do projektu v Pardubickém a Královéhradeckém kraji do června 2012, činí 42 škol. Z toho 3-6 škol tvoří tzv. „školy dobré praxe“, kde se již podstatnou měrou podařilo zavést podpůrná opatření v péči o děti, které mají jakoukoliv bariéru. Ve školním roce 2009/2010 byla takovou školou v Královéhradeckém kraji Základní škola a Mateřská škola, Hradec Králové, Uprkova 1, kde se 5. května 2010 sešli ředitelé spolupracujících škol. Kromě prezentací škol zaměřených na práci s žáky se speciálními vzdělávacími potřebami byla na programu diskuse o potřebách škol v oblasti systémových změn a nástrojů, které školy potřebují pro lepší kvalitu péče o žáky se speciálními vzdělávacími potřebami.

Více informací o projektu najdete na www.cpii.cz nebo u koordinátorky Mgr. Moniky Benešové na telefonu 773 189 172

Mgr. Monika Benešová
koordinátorka centra CPIV Hradec Králové

TENTO PROJEKT JE SPOLUFINANCOVÁN EVROPSKÝM SOCIÁLNÍM FONDEM
A STÁTNÍM ROZPOČTEM ČESKÉ REPUBLIKY.

Jak přežít společné bydlení?

lid čistotu se liší, ale raději v uklizené žijete proto pra-

o koupelnu

ivosti je omeze- kud jdete pozdě rážděte dvouho- přípravou.

člování věci

ni se nerovná

partnerství, takže pokud si něco chcete vzít nebo půjčit, nejdříve se zeptejte. Ať už jde o sýr v ledničce nebo svetr.

4. Hluk a večírky

Se spolubydlicím se nejdříve domluvíte, než naplánujete oslavu do rána. Jinak počítejte s tím, že spolubydlicí uspořádá podobnou akci, až se vám to bude nejmíň hodit.

5. Zvířata

Rybičky nebo morče nemusí představovat takový problém jako pes nebo kočka. Bez do-

mluvy si ale zvířete nikdy nepořizujte.

6. Společné finance

Čistící prostředky a jiné věci společné potřeby potřebují občas dokoupit nebo ošetřit. Domluvíte se předem, kdo co zaplatí.

7. Komunikace

Když už to mezi vámi a spolubydlicími skřípe, hlavně se nebojte říct, co vás trápí. Jasně a v klidu. Bez komunikace problémy nevyřešíte. Právě naopak.